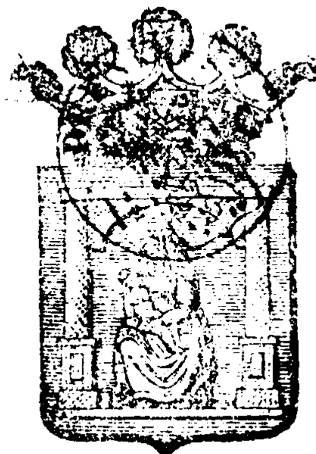
No. 135. DONDERDAG 14 NOVEMBER. 1861.

ACHT EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30, buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels ƒ 1.00, en voor elken regel meer ƒ »-15, behalve ƒ »-35 zegelregt.

VERGADERING
van den Raad der Gemeente Assen, VRIJDAG den 14 Nov. 1861, des avonds te 6½ uur.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

14 November.

De jeugdige Koning van Portugal is ernstig ziek en alle kerken worden gebeden ten Hemel gezonden voor zijn behoud.

Z. M. is reeds bediend.

De personen, die in de kerken te Warschau werden opgesloten, omdat zij die op sommatie der militaire magt niet wilden verlaten, zijn op den volgenden morgen naar Siberie getransporteerd, eene strafkolonie, waar weinig tijd is om te bidden.

In Polen zijn in een klooster, gelegen op de goederen van Graaf *Zamoyski*, 15 000 geweren in beslag genomen. De Prior en de geestelijken zijn gearresteerd. Zij verklaren dat de Graaf niets van dat wapenmagazijn heeft geweten en alleen de geestelijken daarvan kennis droegen.

Men gelooft, dat ook op andere punten des Lands zulke ontdekkingen zullen worden gedaan.

Zoo wordt Keizer *Alexander* II beloond voor de welwillendheid, die hij den Jezuïten betoonde!

In de stad Warschau zijn gearresteerd de Israëlitische Opperrabijn, met nog twee andere Israëlitisthe geestelijken.

Wat daartoe aanleiding gaf, is nog onbekend.

Graaf *Wielopolski* zou te St. Petersburg door den Keizer zeer welwillend zijn ontvangen.

Bij rescript van Keizer *Frans Jozeff* II omtrent de militaire Regtbanken in Hongarije, wordt bepaald, dat alle personen ook van burgerlijken stand, die zich schuldig maken an de misdaad van hoogverraad, majesteitschennis, beleedigiug van de leden des Keizerlijken huizes, opstand en oproer, openbare geweldadigheid tegen over leden of staatseigendommen, voor die Regtbanken zullen te regt staan. Dezelve zullen ook kennis moeten nemen van een aantal wanbedrijven, waartoe gerekend worden: zamenscholingen, deelneming aan geheime of verboden genootschappen, beschimping van verordeningen der openbare autoriteiten, opruijing tot vijandige daden tegen nationaliteiten, godsdienstige gezindheden of enkele standen der maatschappij, verspreiding van valsche verontrustende geruchten of voorspellingen, bijeenzamelen van gelden tot verijdeling der wettelijke gevolgen van strafbare handelingen enz. De Hongaarsche Hofkanselier en Stadhouder worden voorts gemagtigd om tot handhaving der orde voor 't geheele Koningrijk of voor enkele gedeelten of plaatsen, afzonderlijke verordeningen uit te vaardigen, en op de overtreding daarvan eene geldboete tot fl. 500 of gevangenisstraf tot één jaar te stellen; zullende ook de overtreders van die verordeningen voor de militaire Regtbanken vervolgd worden. Voor het overige hebben die Regtbanken de bij het militaire wetboek voorgeschreven straffen toe te passen; alleen mogen burgerlijke personen niet tot lijfstraffen veroordeeld worden dan in zoo verre die straffen volgens de wet tegen hen kunnen worden uitgesproken. De vonnissen der militaire Regtbanken, waarbij de doodstraf of gevangenisstraf voor langer dan vijf jaren wordt opgelegd, moeten door het militaire Hof van appèl en vervolgens door het hoogste militaire Geregtshof bekrachtigd worden.

Uit Venetie wordt gemeld, dat bij gelegenheid van de aankomst der Keizerin aldaar door het zoogenaamde Venetiaansche comité de volgende proclamatie is verspreid:

„Medeburgers! De Keizerin van Oostenrijk is ons midden gekomen, naar het heet om gezondheidsredenen, en zal zich gedurende langen tijd hier ophouden. Wij matigen ons niet aan, bij zulk eene gelegenheid u den weg aan te wijzen, dien gij moet inslaan: het goede staatkundige inzigt, waarvan gij steeds blijk hebt gegeven, strekt ons ten waarborg, dat gij u evenzeer zult onthouden van slaafsche huldebetoon als van lafhartige beleedigingen. Alleen kunnen wij niet nalaten, er u indachtig op te maken, dat onze vijanden volkomen de kunst verstaan, om uit elke uiterlijkheid voordeel te trekken, doordien zij de eenvoudigste feiten verkeerd voorstellen en daaraan een van de werkelijkheid verschillenden, ja veelal haar geheel tegenovergestelden schijn geven. Wachten wij ons derhalve voor elke, zij het ook nog zoo verborgen gemoedsbeweging, naardien op hunne lippen of in de kolommen hunner leugenachtige bladen het medelijden in toegenegenheid, de nieuwsgierigheid in eerbied veranderd wordt. Wij willen hopen, dat zij verstandig genoeg zullen zijn, om een ongeluk niet als een politiek vaandel te willen misbruiken; in elk geval echter hebben ook wij, indien zij dit voornemen mogten hebben, een ander voornemen, die namelijk, om de uitvoering van het hunne onmogelijk te maken door hen hen gang te laten gaan, zonder ons met zaken in te laten, die ons volstrekt niet raken, Niet hier, neen, elders is datgene te zoeken, wat ons hart en onze gedachten in voortdurende beweging houdt; dáár, waar wij onzen Koning, ons Vaderland, onze broeders hebben! Leve Italie! Leve *Victor Emmanuel!*"

Ter gelegenheid van het verschijnen der jongste brochures van Pater *Passaglia*, hebben de clericale bladen van alle landen zich beijverd, om den vermaarden Jezuït voor te stellen als een Godgeleerde zonder eenige waarde en die, ondanks zijnen titel van Hoogleeraar, te Rome niet in achting staat. Het is niet onbelangrijk, om aan de smaadredenen dier bladen de meening tegenover te stellen, door *Pius* IX eenige jaren geleden geuit over de bekwaamheden van denzelfden schrijver; eene meening, omschreven in de volgende brève, die opgenomen is als inleiding tot het derde deel van de werken van Pater *Passaglia* over de Onbevlekte Ontvangenis.

„Aan mijnen welbeminden zoon, den Godsdienstigen man, *Karel Passaglia*, Priester van het genootschap van Jezus, Hoogleeraar in de Godgeleerdheid aan de Romeinsche school:

„Paus *Pius* IX.

„Welbeminde zoon, godsdienstig man, onzen groet en Apostolischen zegen. Met de grootste blijdschap hebben wij ontvangen de twee deelen van het werk getiteld *Commentariën over de Onbevlekte Ontvangenis van de moeder Gods, altoos maagd*, een werk door u in de Latijnsche taal uitgegeven en aan ons opgedragen. Onophoudelijk met bezigheden overladen, en gebukt onder den last der zorgen, die ons Souverein Opperpriesterschap eischt, hebben wij deze twee deelen niet in hun geheel kunnen lezen, maar wat wij er van gelezen hebben, deed ons het innigste genoegen.

„Wij hebben daaruit gezien met welke Godsvrucht, welke kennis, welke geleerdheid, met welke sierlijkheid van taal dit werk is vervaardigd, en het heeft onze bewondering opgewekt, bij het ontwaren hoe veel moeite gij u hebt gegeven, om uit de gewijde boeken en de werken der kerkvaderen al de bouwstoffen te putten, die noodig waren ten behoeve van de verheerlijking der gelukzalige moeder Gods, en al de bewijzen, die van hare Onbevlekte Ontvangenis getuigen. Aangezien niets ons aangenamer kan zijn dan de verspreiding van de dienst der gelukzalige Maagd, gevoelden wij ons gelukkig in dat werk elementen te vinden, die aan de geestelijken ruime stof kunnen opleveren, om met gezag over de Maagd, de Moeder Gods, te spreken en hare voorregten en haren lof te verkondigen. Wij verwachten, welbeminde zoon, het derde deel, dat zeker aan de voorgaande zal gelijk wezen en wij wenschen u geluk, dat gij uwe talenten en uw verheven verstand aan de verheerlijking der Maagd Maria wijdt; wij vermanen u met warmte, ijverig deze nasporingen voort te zetten en uwen scherpen geest te blijven gebruiken tot het schrijven van zulke werken, die der Catholieke Kerk niet dan zeer nuttig kunnen zijn.

„Eindelijk ontvang, als verzekering onzer bijzondere vriendschap en als voorbode der Hemelsche gaven, die voor u zijn weggelegd, den Apostolischen zegen, dien wij u, welbeminden zoon, uit den grond onzes harten toezenden.

„Gegeven te Rome, 14 Dec. 1854.

„*Pius* IX."

De bisschop van Nimes heeft den door het Fransche Gouvernement onlangs tegen het liefdadige genootschap van St. Vincentius van Paulo genomen maatregel in een schrijven aan den Minister van eeredienst heftig gelaakt. Hij zeide daarin, dat het Gouvernement met zijne ijzeren band de liefdadigheid smoorde, onder voorwendsel van hare werking te willen regelen, dat de gelijkstelling van dat genootschap met de orde der vrijmetselaren eene uitzinnigheid was, het Gouvernement onwaardig en alleen te verwachten van zulke lieden als die voorheen den Heiland met Barrabbas gelijk stelden.

De Minister van Eeredienst heeft hierop geantwoord dat de praelaat in zijnen brief de wijsheid en de liefde, de welvoegelijkheid en de gematigdheid had uit het oog verloren, en dat hij, Minister, wenschte niet weder brieven van zoo bedroevenden inhoud te ontvangen, dewijl hij e niet anders, dan met verdriet voor zich zelven en met schade voor de zaak der godsdienst, zou kunnen beantwoorden op zulk eene wijze als zij zouden verdienen.

Het antwoord des Ministers, gedagteekend den 8sten dezer, is terstond in den officiëlen *Moniteur* geplaatst.

De mannen van het *Credit Mobilier* zijn met de benoeming van den heer *Fould* hoogelijk ingenomen; men hoopt dat bij sommige bij hen voorbereide financiële operatiën, door zijne medewerking bevorderen zal, opdat de maatschappij zich in de gelegenh[illegible] zie, eenig dividend aan de aandeelhouders te k[illegible]eren.

Minder gaarne ziet de Keizerin den heer *Fould* weder zitting nemen.

Men heeft het dan ook voor haar verzwegen, tot het zwijgen niet langer mogelijk was.

En wat deed toen de Keizerin?

Zij schreide .. zooals zij gewoonlijk hare tranen bij de hand heeft, wanneer de Heer gemaal eenig besluit heeft genomen, dat minder in haren geest valt; toen de bron der tranen echter ophield te vloeijen, heeft ze gedaan wat zoo menig een aan ons Hof zoo dikwerf verpligt is te doen, zij heeft het „bonne mine à mauvais jeu" in praktijk gebragt, en *Fould* de hand ter verzoening gereikt.

Sommigen zijn echter ondeugend genoeg, om aan die verzoening van de zijde der Keizerin niet veel waarde te willen hechten.

Eén zelfs heeft dien zachten vrouwenhanddruk durven vergelijken, bij den traditionelen Judas-kus.

Morgen — Zondag — zijn de Keizer en de Keizerin te Compiègne alleen.

Eene uitmuntende gelegenheid om eens **h u i s s e l ij k** te praten over . . . . politiek.

De ministeriëele *Constitutionnel* van heden, berigtende dat de heer *Rattazzi* weldra uit Parijs naar Turyn terug keert, voegt daarbij deze aanmerking:

„De heer *Rattazzi* heeft zich hier zelf kunnen overtuigen, dat Italie's zaak aan Frankrijk met elken dag dierbaarder wordt, en hij zal onder zijne landgenooten terugkeeren met eenen gunstigen indruk en met goeden raad. De ongeduldigen zal hij opmerkzaam maken op de krachtige, de alles overwegende redenen, welke het catholijke Frankrijk nopen, om in het Romeinsche vraagstuk te dralen; en zijn er onder zijne landgenooten die den moed beginnen te verliezen, hij zal hem opbeuren, door hun de stellige verzekering te geven, dat noch het Fransche Volk, noch het Fransche Gouvernement, hun Vaderland in den steek willen laten."

Koning *Otto* is den 30sten October, na een vrij langdurig verblijf in Duitschland, te Athene teruggekomen. Er waren aanstalten gemaakt, om den Koning in de hoofdstad met vuurwerken en andere openbare vreugdeblijken te ontvangen, maar deze zijn achterwege gebleven en wel, naar gemeld wordt, op bevel van het Gouvernement, hetwelk eene zamenzwering tegen Zijner Majesteits leven op het spoor meende gekomen te zijn. De onderofficieren van de cavalerie, behoorende tot het eskadron, hetwelk den Koning van den Piraeus naar Athene moest vergezellen, waren in hechtenis genomen, op eene aangifte van een onderofficier van de infanterie, welke verklaard had dat zij den Koning om het leven wilden brengen, en bij onderzoek waren de geweren dier drie cavaleristen, in strijd met het gebruik, geladen gevonden. *Meer* was — volgens schrijven uit Athene van den 1sten dezer — toen omtrent dat voorval onder het publiek aldaar niet bekend.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— Naar men verneemt zal de heer *van Breunissen Troost*, Aspirant-Ingenieur van den Waterstaat, tot herstel van gezondheid verplaatst worden, en in zijne plaats te Breskens worden gestationeerd de heer *A. van Hooff*, surnumerair van den Waterstaat te 's Hage.

— Zondag jl. werd te Knijpe eene soirée musicale gehouden, gepaard met tours d'adresse uit de Fransche magie en verdere handigheden met chansonnettes comiques en *letterkundige verbinding*, en te Heerenveen werden voorstellingen gegeven in den nationalen schouwburg van madame *Louis* en compagnie.

Niemand weet hoeveel tooneelgezelschappen er op dit oogenblik in Nederland zijn.

— Men schrijft uit Amsterdam aan de *N. Diepster Courant*:

Hier heerscht tegenwoordig eene manie tot het oprigten van philantropische maatschappijen. Dezer dagen heeft zich weder eene aardappelenmaatschappij geconstitueërd. Wij zijn thans in het bezit van eene vleesch-, brood-, water- en aardappelenmaatschappij, en nog ziet men te gemoet; gesteund op hetzelfde idée: eene turf- en houtmaatschappij, eene vereeniging tot het leveren van goedkoope verlichting, ja zelfs eene, waar men tabak en sigaren bijna voor niet zou kunnen bekomen.

— Men heeft opgemerkt, dat het springen van jagtgeweren van de 100 keeren 95 keer geschiedt bij den linkerloop. Er bestaat echter een zeer eenvoudig middel, om dat onheil, dat gewoonlijk verwondingen veroorzaakt, te voorkomen. Men moet namelijk telkens als men het regterschot laadt, den laadstok ook even in den linkerloop laten zakken, ten einde op nieuw de prop op den hagel te drukken.

— De Delftsche studenten hebben eene serenade gebragt aan den improvisator *Beerman*.

— Men meldt uit Groningen aan de *Kerkelijke Courant*. Onze stad is ruim drie weken vol geweest van vier voorlezingen van den heer *A. T. Reitsma*. De eerste werd gehouden den 8 Oct. in de beneden concertzaal, welke de aoorgierigen zoo weinig kon bevatten, dat voor de volgende de boven-concertzaal werd genomen, die, ofschoon ruimte voor 500 à 600 personen hebbende nog weder te klein was. De heer *Reitsma* had ten onderwerp: *de moderne theologie, getoetst aan de moderne natuurwetenschap en wereldbeschouwing*. De moderne theologie, di: waren zijne hoofdgedachten, heeft tot kenmerk de loochening van het wonder, voortkomende uit eenzijdig vasthouden aan Gods immanentie in de wereld. Om zich te handhaven, beroept zij zich op de natuurwetenschap, als die de onmogelijkheid des wonders zou leeren. Doch deze, eene empirische wetenschap, heeft geen regt over mogelijkheid of onmogelijkheid te spreken, alleen over werkelijkheid, of niet-werkelijkheid van iets. Welnu, wat leert zij, vooral in de aard-, plant- en dierkunde? Dit, dat er meermalen werkelijk wonderen, als wilsdaden van God ter verandering van den gewonen loop der natuurkrachten, hebben plaats gehad. De natuurwetenschap geeft dus wel verre van het geloof aan wonderen te verzwakken, volkomen regt tot de verwachting, dat er ook wel in de geschiedenis der menschheid zullen zijn voorgevallen. En als wij ons dan nu wenden tot deze geschiedenis, tot de wereldbeschouwing wat leert ons deze? Dat er ook hier meer dan eene verbreking van den gewonen loop der dingen heeft plaats gehad door eene wilsdaad van God. Dit zien wij het duidelijkst in de verschijning van Jezus Christus, die noch uit zijn tijd een volk, noch als practige bloem of rijpe vrucht der menschheid kan worden verklaard; maar alleen als een gewrocht van een ingrijpende wilsdaad van God, als een wonder. Bovendien is en en door Hem veel wonderbaars geschied, zijne eigene opwekking uit het graf, zijne genezing en dooden-opwekkingen. Maar indien hij daar alzoo staat in de wereldgeschiedenis, dan is 't niet anders te verwachten, of die eilde God, die Hem verwekte, zal ook wel door eigene wilsdaden vroeger het menschelijk geslacht hebben voorbereid voor Hem. En inderdaad zulke daden zien wij in Israëls geschiedenis, vooral in Mozes, eene geheel eigene en eenige verschijning, wiens monotheïsme ook niet anders dan uit eene mededeeling van God, eene wilsdaad van God is te verklaren. De moderne theologie heeft dus in 't geen waarop zij zich beroept geen grond, noch in de natuurwetenschap, noch in de wereldgeschiedenis.

Ernstig waarschuwde de redenaar tevens tegen haar, van wege hare groote gevaren; doch alles in dien bezadigden toon en met die achting voor vele moderne theologen, dat ook deze hem zonder hinder konden hooren.

— Men schrijft uit Enschedé, 11 jl.:

Het is den Brigadier-Rijksveldwachter A. *Schulstal*, alhier gestationneerd, vergezeld van W. *Neukerk*, Veldwachter te Lonneker, vernomen hebbende van *N. Versteeg*, landbouwer te Lonneker, dat er in zijne schuur en woning bij herhaling een diefstal was gepleegd van boenders, aardappelen en veldvruchten – gelukt, om door aanhoudende ijver den dader, zijnde een knecht voor vast loon bij voornoemden landbouwer dienende, in hechtenis te nemen. Zij hebben den dader vervolgens overgebragt naar het huis van bewaring alhier.

— De Provinciale Staten van Overijssel hebben besloten de Vecht, tusschen de stuwen bij Haandrik en Ane te verbeteren en daartoe voorshands aangewezen f 11,000.

— In Noord-Holland is onlangs een boeren-erf, voor 25 jaren gekocht voor f 5000, verkocht voor f 45000.

— In de vergadering der Prov. Staten van Gelderland van 8 dezer is besloten een gedenkpenning te laten vervaardigen, om als huldeblijk aan den Koning te worden aangeboden, wegens Zr. Ms. alom, maar bijzonder in Gelderland op den hoogsten prijs gestelde daden en handelingen tot leniging der ramp van den jongsten watersnood.

Die gedenkpenning zal als beeldenaar voeren: aan de voorzijde de maagd van Gelderland, voor den dreigenden watervloed vlugtende, bij eene kolom met het opschrift: „Oranje naast God", als zinnebeeld van het Huis van Oranje, en aan de keerzijde het opschrift: „Willem III, Januarij en Februarij 1861", omgeven door eene burgerkroon, rondom welke als randschrift zullen worden geplaatst de woorden: „door weldadigheid ondersteunt hij zijnen troon. Spreuken XX v. 28b"

— Maandag morgen ontvlugtte per stoomboot *Harlingen* naar Amsterdam een matroos van een te Harlingen in de haven liggend Noordsch schip. Op telegrafisch verzoek van de politie werd hij bij zijne aankomst aldaar aangehouden en keerde dingsdag morgen met dezelfde stoomboot als gevangene naar Harlingen terug.

Die man zal niet gezegd hebben: „wat zijn de telegrafen toch nuttig!"

— Het *Handels- en Effectenblad* deelt mede, dat de heer *Alex. de Jong*, von Leeuwarden, in eene der O. Indische ... 12 menschen van een wissen dood heeft gered, die ... dagen zonder voedsel op zee in eene kleine sloep ... midden rondgedobberd.

— Begunstigd door goed weder is de groote najaarsbeestenmarkt te Hoorn druk bezocht, zoo wat het aantal vreemdelingen en kooplieden als dat van het aangevoerde vee betreft; dat laatste toch bedroeg in twee dagen ruim 9000 stuks; de prijzen zijn van de puik vette-, gelde- en kalfkoeijen hoog, terwijl de handel over het algemeen prettig mag genoemd worden. Zoo werden er koppels van 100 stuks en meer de poort uitgedreven, die meest ... ren waren opgekocht.

— Maandag ll. is te Harlingen iemand ter aarde besteld, die den hongerdood was gestorven; hij had volstandig geweigerd voedsel te gebruiken, en in de laatste acht dagen niets genuttigd. Deskundigen schrijven deze weigering toe aan eene hersenongesteldheid.

— Tot een waarschuwend voorbeeld, hoe gevaarlijk het altijd is vergiftige zelfstandigheden, zelfs tot vernietiging van lastig gedierte, aan te wenden, moge het volgende strekken:

Een geacht ingezeten van Texel werd dezer dagen zeer gekweld door eene menigte muizen. Teneinde daaraan een einde te maken, bereidde hij vergif, en waarschijnlijk hebben de beestjes zich er aan vergast. Mogelijk heeft een der ongestelden een tegengif willen zoeken, of zich in zijnen dood willen wreken, althans men vond er een in een gevulde melktest verdronken. Gelukkig had men een atkeer, om deze op het lijk der muis afgetrokken melk te gebruiken, en gaf ze aan de varkens. Den volgenden dag vond de eigenaar zijne beesten dood, en na onderzoek bleek het, dat dit het gevolg was van de vergiftigde melk.

— Onder de brieven, die aan het postkantoor te Brussel gedurende de maand October jl. zijn blijven liggen, zonder aan de geadresseerden bezorgd te kunnen worden, is er een met dit adres: „Aan den heer *Leopold* den Eerste, Koning der Belgen, in garnizoen te Brussel."

— Onder 't opschrift „Luitenantshuwelijken," schrijft het *Batavias'ch Handelsblad* het volgende:

Van af de schepping der wereld is steeds het streven van ieder man geweest, om op een zekeren leeftijd gekomen, zich lot aan dat van eene lieve vrouw te verbinden en dus met haar 's levens zorgen en genoegens te deelen. En waarlijk, hij, die zelfstandig eene keuze heeft mogen doen en geslaagd is, is gewoonlijk een zeer gelukkig mensch in 's werelds tranendal. Ik zeide zoo even: die zelfstandig eene keuze heeft mogen doen; want hem die in het kiezen eener vrouw niet onafhankelijk is, hoort men gewoonlijk na eene echtverbindtenis al spoedig klaagliederen aanheffen. Men late zich derhalve bij het kiezen eener vrouw niet binden of verleiden door ijdel schoon of door aardsch slijk, ook wel geld genoemd. Zoek u eene vrouw, die aan een edel hart vlijt, orde en huishoudelijk paart; in één woord, zoek dat edel wezen, aan hetwelk men gewoonlijk den naam van goede vrouw geeft, en laten vergankelijk schoon en rijkdommen u niet verleiden. Ieder burger van den staat is vrij in het kiezen eener vrouw; het is dus zijn eigen schuld wanneer hij daarbij blind is te werk gegaan, zich afhankelijk maakt van uitwendige omstandigheden en zich derhalve later over zijne keuze moet beklagen. Alleen wij, Luitenants! zijn niet vrij in het kiezen eener levensgezellin; immers het Gouvernement wijst ons aan, onder welke dames wij onze vrouwen moeten zoeken, namelijk onder dames met geld. De civiele ambtenaar, ieder burger die met ons op denzelfden trap staat, is het vrij gelaten zelf eene vrouw te zoeken en hij mag zich dus een gelukkig en aangenaam leven verschaffen; en kassian! een Luitenant kan dat niet!

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs. Bij Harne (departement Pas de Calais) trof een jager een patrijs, doch niet doodelijk. Een ander jager mikte daarop op den gewonden patrijs en doodde den vogel. Beiden liepen naar de plaats waar de vogel was gevallen en twistten over het bezit. De twist liep zóó hoog, dat de een op den ander een schot loste, dat hem in de zijde trof, waarop deze ook zijn geweer afschoot en zijn tegenpartij eene zware wonde in het hoofd toebragt.

Beiden zijn zoo ernstig gekwetst, dat hun toestand zelfs gevaarlijk is en dat voor één — patrijs!

— Van 1 Januarij tot 30 September dezes jaars was Frankrijk genoodzaakt 6,297,000 mudden graan in het buitenland aan te koopen, welke hoeveelheid verdeeld was als volgt:

Rusland 1,840,000 mudden (bijna niets anders dan tarwe en haver); de Vereenigde Staten van Noord-Amerika 841,000 m. (alleen tarwe); Engeland 1,024,000 m. (tarwe, alsmede een weinig haver en maïs); Turkije 714,000 m. (maïs en een weinig garst); Belgie en Duitschland 482,000 m. (voornamelijk tarwe en haver); Algerie 347,000 m. (tarwe en garst); andere landen 1,049,000 mudden.

— De *Monde* deelt uit Rome de volgende schets mede van het verschrikkelijk onweder, waardoor „de eeuwige stad" den 30 October werd geteisterd:

„Sedert twee dagen woedde de sirocco buitengemeen hevig; dikke zwarte wolken pakten zich boven de stad zamen en lieten van tijd tot tijd geweldige regenvlagen nedervallen. Tegen den avond kwam uit het zuidwesten een waterhoos opzetten, in den vorm eens kegels en met een breede lichtgevende basis. Zij nam haren weg over de tuinen en wijnbergen, ging strijkelings den Janiculus en de poort San Spirito voorbij en storte op het Vatikaan neder. De 89 bliksemafleiders, die het verblijf van den Stedehouder van Christus beschermen, ontvingen de eerste lading dier ontzettende batterij, daarna zag men de spits van den k el in den grooten tuin van San Damasco dwarlen, alwaar de galerijen van Raphaël uitkomen en spoedig daarop werden de groote glazen deuren en de ontzaggelijke vensters der galerijen medegesleept en vernield. Alle lichten gingen uit en de talrijke bewoners van het Vatikaan, verdoofd en half verstikt, geloofden, dat het geheele gebouw in een puinhoop zou verkeeren. Het verschrikkelijk geraas en de ontzettende donderslagen, die de grondvesten van het paleis schokten, deden in de eerste oogenblik het ijzingwekkend vermoeden ontstaan, dat men onder 's Pausen appartementen eene mijn had laten springen.

„*Pius* IX bleef gedurende die vreeselijke uitbarsting der elementen diep in het gebed verzonken. „Ik ben als Job," zeide hij tot de binnentredenden, „de booze geest grijpt mij van alle kanten aan." In de groote Konstantijnzaal, waar zich de frescoos van Giulio Romano bevinden, zijn alle glasruiten stuk geslagen en de talloozescherven werden op verren afstand verspreid. Stukken van de glazen bollen, die de gas-kandelabres in de groote Eetzaal tooiden, vlogen in een naburigen tuin tegen een muur, waarin er verscheidene als gemetseld zitten bleven. Groote Genuesche leisteenen, ter dikte van een duim, en waaruit het dak van het Belvedère bestond, fladderden als vederen in de lucht. Gelukkig is geen der schilderstukken van Raphaël beschadigd. Het arsenaal heeft weinig geleden. De Tiber is buiten zijne oevers getreden en heeft het land overstroomd. Boomstammen, overblijfsels van huizen en doode dieren drijven op het water. Verscheidene bruggen en kostbare bouwwerken zijn vernield."

— De stad heeft met eene maatschappij een contract gesloten tot de verlenging van de rue Lafayette. Bij dit werk, dat in vier jaren moet voltooid zijn, krijgt de maatschappij een subsidie van vijftien millioen francs.

ENGELAND.

Londen. Onder de personen, die thans wegens schulden in Queen's Bench gevangen zitten, bevindt zich ook de Maarschalk Generaal *George de Strabolgia Neville Plantagenet Harrison*, Prins van Plantagenet, Capal, Scandinavie en der Angel-Saksen, Hertog van Lancastre, van Aquitanie, van Normandye en Brabant, Graaf van Anjou, erfelijk Ridder van den Konsenband, Ridder van de Bath-orde en erfelijk Ridder van St. André.

Hij is door zijn kleermaker — die meer respect had voor geld dan voor titels — gegijzeld.

SPANJE.

De broeders, die te Genève vergaderd waren, hebben in Christelijke barmhartigheid gedacht aan hen, die om des Evangelies wil in het land der inquisitie vervolgd worden. Zij hebben eenen brief, en tevens afgevaardigden gezonden, met den last, om ze op te zoeken en van de deelneming der Evangelische Christenen te verzekeren. Voor dat wij hieromtrent nadere bijzonderheden mededeelen, moeten wij nog eerst eene korte schets geven van den toestand, waarin deze in kerkerholen opgeslotene mannen verkeeren.

Het lijden dier broeders was sedert Julij verschrikkelijk. Na den uit de staatkundige bladen bekenden opstand te Loja werd Matamoros uit zijne cel gesleept en in de meest afgelegene en ellendigste cel van de verschrikkelijke gevangenis van Granada geplaatst, eene cel, die vergiftigde dampen verspreidt, en slechts door kunstmatig licht verlicht is.

Ook Alhama werd in eene ellendige cel gebragt, geheel alleen;

Deze strenge maatregelen werden genomen, omdat de Jezuïten het gerucht, dat de revolutionaire beweging te Loja van de Protestanten uitgegaan was, verspreid hadden. Om nu hunne schuld te bewijzen, werd een medegevangene, die tot zeven jaren zwaren arbeid veroordeeld was, voor den Gouverneur geroepen, die hem de vrijheid en 8000 realen aanbood, zoo hij de papieren en documenten, die, zoo als men dacht, de gevangenen bezaten, konverkrijgen en hunne schuld bewijzen. Die man, dien de priesters omkochten, om valsche getuigenis tegen de gevangenen te geven, beroofde Matamoros van een brief, dien hij van Dublin ontvangen had, zijn antwoord, twee brieven van zijne familie en een brief van den leeraar R. Op den avond van den 7den Julij werden deze papieren aan de overheid overgegeven, en op den 8sten werden de gevangene broeders alzoo opgesloten, terwijl de ellendige verrader vrij verklaard werd, nadat hij nog eene geheele week de vroeger door Matamoros en Alhama bewoonde kamers had onderzocht, om zoo mogelijk nieuwe bewijzen van hunne onderstelde schuld te ontdekken.

Eens stal hij een zakdoek van Matamoros, en bragt dien bij de vrouw van Alhama, verlangende van haar in naam van Matamoros „de papieren" wijzende haar op den zakdoek als een onderpand. Zij was verrast, doch verklaarde, dat zij geene papieren had, en dat Matamoros haar nooit zoodanige papieren ter hand gesteld had. Nogthans berigtte de spion aan de overheid, dat zij zulke papieren had en de gansche familie werd in de gevangenis geworpen.

Na veertien dagen van eenzame opsluiting, werd Alhama's vrouw vrij verklaard, doch zijne moeder, die *twee en zeventig jaren* oud is, is nog in de gevangenis. Matamoros schrijft aan eenen vriend in Engeland:

„De ongezondheid van mijne gevangenis, mijn treurige toestand, mijne pijnlijke herinneringen aan mijne ongelukkige familie en duizend andere zaken waren te veel voor mijne gezondheid. Drie dagen lang hield ik mij op, eindelijk moest ik in den nacht van den 13den Julij geneeskundige hulp ingeroepen. Men weigerde mij een doctor. Ik verzocht om eenige medicamenten, ook die werden geweigerd. Acht dagen lag ik zonder te kunnen opstaan, door koortsen verteerd, totdat God in Zijne goedertierenheid mij van die krankte verloste.

Toen hoorde ik van de onregtvaardige opsluiting van het huisgezin van Alhama. Op den dertienden dag van mijne opsluiting in deze vreeselijke cel, werd ik voor eene militaire commissie gesteld. Gedurende *elf uren* werd ik ondervraagd, en enkel uit de vragen leerde ik de punten kennen, waarvan ik beschuldigd werd.

De man, die Matamoros en Alhama verraden heeft, heeft zich driemaal van kant willen maken, en eindelijk waren de beschuldigingen van het geweten zoo sterk, dat hij bekende, dat alle zijne verklaringen enkel laster geweest waren, nogtans werden deze broeders even als vroeger geplaagd. Mannen, die hun lijden van nabij gadegeslagen hebben, verzekeren, dat men zich van hun lijden geen denkbeeld maken kan. De haat der Roomsche priesters is ontzettend, en bij voortduring bedenken zij nieuwe kwellingen en plagerijen tegen deze discipelen des Heeren.

Op Zijnen tijd zal God ook met Spanje afrekening houden, en wat thans in Italie gebeurt, kan ten bewijze strekken, dat ook het geduld van God tegen de vervolgers Zijner waarheid een einde neemt. Bidden wij den Heer, dat Hij de verlossing der verdrukte broeders moge verhaasten; Hij kan het doen, want Hij heeft den Paus zelfs in vroegere eeuwen gedwongen, om de Protestanten te beschermen.

LAATSTE BERIGTEN.

Effectenbeurs te Amsterdam.

13 Nov. Ned. Werk. Schuld 2½ pct. 64, dito 3 pct. 76½. 4 pct. 99⅛. — Spanje onbep. stukken 2 pct. — Rusland 1798 en 1816 5 pct. 102⅛— Oostenrijk 5 pct. 45⅝; dito rente Amst. 5 pct. 68¾; dito Nat. 5 pct. 54¹¹/₁₆.

Graanmarkt te Amsterdam.

Tarwe onveranderd; 128 pd. nieuwe borte Poolsche — Rogge onveranderd., 117 ponds Peterburger 240. — Koolzaad dadelijk 1 p. vl. lager, voorjaar nw. op 9 vat in Nov. 76½ — Raapolie op 6 weken 42¾.

ASSEN, 14 Nov.

Z. M. heeft bij besluit van 10 dezer, op het daartoe door hem gedaan verzoek, eervol ontslag verleend aan den heer Mr. *J. P. P.* baron *v. Zuylen v. Nyevelt*, als Minister van Buitenlandsche Zaken, onder dankbetuiging voor zijne aan den Koning en aan den lande bewezene diensten; terwijl Zijne Majesteit bij hetzelfde besluit de tijdelijke waarneming van het Departement van Buitenlandsche Zaken heeft opgedragen aan den heer Mr. *M. P. H. Strens*, Minister voor de Zaken der Roomsch-Catholieke Eeredienst.

(Onze meening, dat de heer *van Zuylen van Nyevelt* om 't bezit zijner portefeuille zou trachten te blijven, ten koste zijner koloniale politiek, is dus al spoedig bevestigd.)

Bij besluit van dezelfde dagteekening heeft Z. Majesteit den heer Mr. *J. P. P.* baron *van Zuylen van Nyevelt* benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Het *Handelsblad* zegt ten aanzien van dit berigt:

„Waarom die onderscheiding hem is te beurt gevallen, zal ons welligt duidelijker worden, wanneer wij later, ten gevolge eener interpellatie in de Kamers, naauwkeuriger bekend zullen worden met de bijzonderheden, die tot de aftreding van den heer *van Zuylen* hebben geleid. Voorshands maakt de zaak op ons den indruk, of wij een kind naar zijne kamer zien zenden, dat niet goed heeft opgepast, maar waaraan men toch eenig speelgoed medegeeft, om het te troosten."

Het *Nieuwe Dagblad van 's Gravenhage* zegt nopens de aftreding van Baron *van Zuylen van Nyevelt*:

„Wij zijn geenszins voornemens, de nederlaag te verbloemen of te verkleinen, die, tijdelijk, ons stelsel ten aanzien van het koloniaal bestuur door die uittreding heeft geleden."

't Blad voegt er bij:

„Een constitutionneel Vorst kan niet altijd doen onder alle omstandigheden, vooral in alle *tijdperken des jaars*, wat Hij voor het heil des lands het meest wenschelijk acht. Temporiseren is een groot regerings-element in het constitutionnele staatsleven. In deze weinige woorden ligt voor den nadenkenden lezer de gansche beteekenis van de oplossing, die aan de Ministeriële crisis, *op dit oogenblik*, is gegeven; hij zal er ook uit kunnen voorspellen, wat eene niet verwijderde toekomst, troostrijks belooft voor het thans diep bezorgde vaderland."

— H. M. de Koningin heeft op 9 jl. des avonds ten 8½ ure, in een bijzonder gehoor ontvangen de Ministers (in costuum). De Ministers van Buiten- en van Binnenlandsche Zaken en van Koloniën waren daarbij echter niet tegenwoordig.

Het berigt, zooals het daar staat, is iets bijzonders en wij zullen er wel meer van hooren.

De *Haarl. Cour.* zegt, dat de Ministers van Buitenlandsche Zaken en Koloniën de audientie niet bijwoonden.

— Op 11 jl. is te 's Hage een gewone Ministerraad gehouden, die buitengewoon lang duurde.

— De aanstaande zitting der Kamers zal zeer belangrijk zijn en wij zullen daarom aan het verhandelde daarin meer ruimte gunnen.

— Bij Koninklijk besluit van 9 November is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Ten Boer, de heer *J. F. Obbes*, thans in dezelfde betrekking te Haren.

— Het schip „Provincie Drenthe", kapt. *Beekman*, van Amsterdam te Kroonstadt aangekomen, had onklare pompen en eenige kanassers suiker beschadigd uitgeleverd.

— De *Meppeter Courant* zegt, dat aldaar elke week gemiddeld 8 à 900 achtste vaten boter ter markt komen en grage koopers vinden in de opene lucht, doch geloofd wordt, dat eene overdekte boter- en *zaad*markt er wenschelijk was.

— In de zitting der Staten van Groningen, op 13 jl., is ook ingekomen een verzoek van 't Bestuur der Noord-Willems-Kanaal-Maatschappij, om wijziging van de hoogte der stouwkaden langs dat kanaal. Verzonden naar de Afdeelingen.

— Men schrijft uit Annen:

„Als eene bijzonderheid kan men van hier melden, dat onze oud-herder een scheermes bezit, 't welk hij reeds 42 jaren heeft gebruikt, zonder dat 't geslepen is. Evenwel is de snede van 't mes nog uitmuntend. Misschien weer een bewijs, hoe dengdzaam 't onderwetsche fabrikaat is."

— Zijn we wel onderrigt, zegt de *Stads Kanaalster Courant*, dan kunnen we als bewijs van vooruitgang melden, dat er plan bestaat, om eene schroef-stoomboot aan te leggen, varende langs het Drentsche diep naar Groningen v. v., dienende tot vervoer van passagiers en goederen. En dat alles onder begunstiging en medewerking van den heer *B. Dubbeling*, stoom-olie-molenaar te Spijkerboor.

— In de vorige week zijn door den Hoogen Raad der Nederlanden (burgerlijke kamer) de pleidooijen gevoerd in de zaak van de Drentsche Kanaalmaatschappij, gevestigd te Amsterdam, eischeresse, procureur *François*, tegen den heer *E. G. Rodemann*, Burgemeester der stad Meppel, verweerder, procureur *Eijssell*.

Vijf middelen van cassatie zijn namens de eischeresse voorgedragen door den advocaat Mr. *H. Wintgens*, die namens den gedaagde door den advocaat Mr. *J. C. Faber van Riemsdijk* zijn bestreden.

— De Algemeene Synodale Commissie heeft het volgende ter algemeene kennis gebragt:

„Aan de bestaande commissie tot den vervolgbundel van Evangelische gezangen is de vereischte magtiging tot het houden eener zamenkomst, ter voortzetting van hare taak, verleend.

„Van de provinciale kerkbesturen van Gelderland en Drenthe zijn de gevraagde volledige opgaven betreffende de Indices van de provinciale archieven ingekomen. Van andere kerkbesturen, die vroeger óf geene óf onvolledige opgaven hadden ingezonden, blijven zij ingewacht worden.

„De regeling van de betrekking der hervormde kerk tot de Protestantsche gemeenten in de Rijksgestichten van Ommerschans en Veenhuizen, is hare voltooijing en invoering nabij.

„Ten aanzien van de verpleegden in het krankzinnigengesticht te 's Hertogenbosch, zoover zij tot Protestantsche gezindten behooren, is berigt ontvangen, dat heeren regenten van dat gesticht eene gunstige beschikking hebben genomen, waardoor een verdienstelijk godsdienstonderwijzer, tot behartiging van de godsdienstige belangen der genoemde verpleegden, onder toezigt der predikanten, heeft kunnen aangesteld worden."

† **Zwartsluis**, 12 Nov. Gisteren avond is alhier levenloos uit het Meppelerdiep opgehaald een kind van W. H., oud ruim 12 jaren. Hoewel niemand tijdens het ongeluk aldaar aanwezig was, vermeent men, dat het water heeft willen scheppen en alstoen voorover moet zijn gevallen.

† **Emmen**, 11 Nov. Heden morgen omstreeks zes uren werd door den Rijks-Ambtenaar *J. Moolhuizen* alhier, de beruchte smokkelaar J *Vrieling* gearresteerd te Zuidbarge. Deze persoon reeds vroeger gestraft wegens sluikhandel, was door de Arrondissements-Regtbank te Assen veroordeeld tot drie jaren tuchthuisstraf, maar tot hiertoe ontkomen aan de handen der Justitie.

Genoemde *J. Moolhuizen* overviel met hulp van twee personen den smokkelaar ten huize van *Kuik* te Zuidbarge.

Na eene hevige worsteling gelukte het hun hem te knevelen en goed gebonden per as naar Emmen over te brengen. Daar gekomen werd hij overgenomen door den Rijks-Veldwachter *H. Berkhoven*, om hem gevankelijk naar Borger te geleiden. Deze werd geadsisteerd door den Rijks-Ambtenaar W. *van Dijk* te Emmen. Na genoemden *Vrieling* goed geboeid en gebonden te hebben, begaven zij zich omstreeks elf uren met hem op weg naar Borger. Even buiten het dorp gekomen, poogde de gevangene hen te ontvlugten en ontkwam werkelijk aan hunne handen, maar werd spoedig weder gegrepen. Toen had er eene vreeselijke worsteling plaats en onder het geroep: „Ik wil niet naar Assen!! Ik ga niet naar Assen!! Ik wil hier sterven!! Schiet mij maar dood, ik zal u den rug toekeeren!!" verweerde de gevangene zich woedend met bijten, slaan en schoppen tegen zijne geleiders. Deze worsteling duurde omstreeks een half uur, en, niettegenstaande de menigte sabelhouwen, hem toegebragt, zoodat hij geheel bebloed een monster geleek, waren de beide geleiders genoodzaakt de hulp der andere Rijks-Ambtenaren in te roepen, die dan ook zeer spoedig opdaagden en den gevangene met vereenigde hulp weer in het dorp sleurden. Alle eer komt aan de genoemde Rijksveldwachters en Ambtenaren toe, dat zij gedurende die worsteling hunne bedaardheid en tegenwoordigheid van geest geenszins verloren, en den gevangene geene wonden hebben toegebragt, die doodelijk waren, 't geen ligt in zulk eene omstandigheid kon gebeuren.

Na zijne wonden onderzocht en verbonden te hebben is genoemde *Vrieling* des namiddags door *Berkhoven* en *van Dijk* goed gebonden per as naar Borger overgebragt.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

† **Hardenbergh**, 11 Nov. De bankenverhuring in de Kerk alhier heeft de aanzienlijke huurprijs van f 1360 in het jaar opgeleverd. Deze verhuring, die voor den tijd van 3 jaren geschied is, heeft eene jaarlijksche som van f 530 meer opgebragt, dan de laatste verhuring van voor twee jaren. — Ook in deze gemeente heeft thans, even als zulks kortelings in het naburige Heemse heeft plaats gehad, eene inteekening plaats gehad, om onzen geachten leeraar, ds. W. *H. Krijt*, eene vette koe ten geschenke te geven.

† **Meppel**, 13 Nov. Door de Christelijk Afgescheiden gemeente alhier is tot onderwijzer in de bijzondere school beroepen, een der verdienstelijkste onderwijzers in de Kolonien der Maatschappij van Weldadigheid.

Welligt zal deze roeping slagen, omdat commissarissen dier Maatschappij met 1o. Januarij a.s. de schoolgebouwen willen sluiten en met 1o. Mei daaraanvolgende het inkomen der onderwijzers aldaar zal ophouden.

Advertentien.

MARKTBERIGTEN.

Steenwijk 11 Nov. Rogge f 7.50 a f 8.50 — Boekweit f 7.00 a f 8.25 — Boter $\frac{1}{8}$ vat f 21.00 a f 22.50.

Oldemarkt 9 Nov. Rogge f 7.85 a f 8.40. Boter een vierde vat f 50.00 a f 00

Heerenveen 9 Nov. Rogge f 8.00 a f 8.50. Boekweit f 7.00 a f 8.20. Boter een vierde vat f 52.50.

Noordwolde 7 Nov. Rogge f 7.80 a f 8.50. Boekweit f 6.20 a f 7.50. Boter 1 Ned. ℔ f 1.00 a f 1.15.

Coevorden, 11 Nov. Rogge f 8.40 a f 8.75. — Boekweit f 6.50 a f 7.45. — Boter per Ned. ℔ 80 cts.

Groningen 12 Nov.

Tarwe	Oml.	72 ℔	ƒ00-00	Garst	N. Winter	54 ℔	ƒ 5-95
»	Old.	72	-00-00	——	O. dito	56	- 0-00
——	Oml. 1861	70	- 9-85	——	Zomer	56	- 5 75
——	dito	68	- 9-25	——	Knobbe	58	- 6-10
——	Old.	66	8-35	Boekweit	Zand	62	- 6 45
——	dito	68	- 8-95	——	dito	64	6-85
				——	N. Zwarte	64	6-65
Rogge	N. Inland.	64	- 6 90	——	Oude	64	0 00
——	dito	66	7 10				
——	oude	70	- 8-50	Paardeboonen	N.		f 6 75a7.50
	dito	64	- 0-00	Groene Erwten			00.00a00.00
Haver	Dikke	40	- 3-25	Graauwe dito			00.00a00.00
——	dito	46	- 4-00	Koolzaad 1860			11.75a13 50
——	Voer	36	- 2-75	Gort	grove		11.00a11.75
——	dito	38	- 3-05	——	parel		14.00a16.00
——	Zwarte	36	2-65	Olie, raap p.v.			40.50a00.00
——	dito	38	- 2-95	Boter, 1e soort			42.00a00.00
				——	2e »		36.50a00.00

Tarwe niet drifiger — Rogge en Boekweit 10 cent hooger wel afgaande — Wintergarst weinig aan en 10 cent hooger verkocht, Zomer en Knobbe in een doen — Dikke Haver 10 cent lager, witte Voer als voren, zwarte 5 cent lager afgegeven — Boonen slap — Koolzaad prijshoudend — Gort in een doen.

Amsterdam, 10 Nov.

TARWE tot vorige prijzen bij kleinigheden; 130 ℔ witbonte Poolsche f 398; 128 bonte dito f 384; 127 ℔ dito f 385.

ROGGE prijshoudend met goeden handel, per 2100 kilo Amerik. f 240; puike dito f 245; 119 ℔ Pruissische f 233 aan de Zaan; 124 ℔ Petersburger f 259 van boord; 120 121 ℔ dito f 250 f 253; 122 ℔ dito f 254; 117 ℔ Odessa f 232. Op levering per 2100 kilo: Dec. f 233; Maart en Mei f 238.

GARST in een doen, 113 ℔ nieuwe Deensche f 215.

BOEKWEIT tot vorige prijzen verkocht, 123 124 ℔ Holsteinsche f 253 f 256; 122 ℔ puike jarige Amersfoortsche f 252.

KOOLZAAD williger; op 9 vat Olie in Nov. £ $77\frac{1}{2}$; April £ 79; September en Oct. £ $71\frac{1}{2}$.

LIJNZAAD vast, 110 ℔ Riga f 365: 111 ℔ Calcutta f 400; 109 110 ℔ Bombay f 415.

RAAPOLIE dadelijk en op levering flaauw, op 6 weken f $42\frac{3}{4}$; Vliegend f $41\frac{1}{2}$, 1o. December f $41\frac{1}{4}$ f 41 f $41\frac{1}{4}$; Mei f $42\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$.

LIJNOLIE dadelijk iets lager, op levering prijshoudend; op 6 weken f $35\frac{3}{4}$; Vliegend f $34\frac{1}{2}$; 1o. December en Voorjaar f 34.

HENNEPOLIE op zes weken f $41\frac{1}{4}$, Vliegend f 40.
RAAPKOEKEN f 85 a f 90.
LIJNKOEKEN f 12 a f 15.

SCHIEDAM 11 Nov. Moutwijn f 12.35 — Jenever f 18.00 — Amst. proef f 19.25.

246ste Staats-Loterij.

Prijzen van ƒ 100 en daarboven. — 3e kl.
1e lijst.

Nos. 979 en 19161 elk f 1000. Nos. 16182 en 18532 elk f 400. Nos. 7363 en 11082 elk f 200. Nos. 144 7276 14015 19208 19457 en 19536 elk f 100.

2e lijst.

No. 10216 f 5000. No. 8694 f 1500. No. 8599 en 15037 f 1000. Nos. 10684 en 16676 elk f 400. No. 5949 f 200. Nos. 5836 6341 8748 en 19463 elk f 100.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN
AMSTERDAM, 1861.

	pCt.	11 Nov.	12 Nov.
Nederl. W.S.	$2\frac{1}{2}$	64	$63\frac{1}{16}$
—	3	$76\frac{9}{16}$	$76\frac{9}{16}$
—	4	$99\frac{7}{16}$	$99\frac{5}{8}$
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$	$93\frac{1}{4}$	$93\frac{1}{4}$
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	139	$139\frac{1}{8}$
O. I. Leening	4		
Aand. H. Spw.			
—— R. ——	$4\frac{1}{2}$		106
N. B.	3		
Maats. Wolc			
Rusland,			
H. Hope	5	$102\frac{1}{8}$	102
Cert. 1831/33	5	$80\frac{9}{16}$	
Dito 1840	4	$74\frac{3}{16}$	$74\frac{1}{8}$
—— Or. 2e 3e 4e L.	4	$74\frac{3}{16}$	$74\frac{1}{4}$
—— 5e L.	4		
—— 5e Serie	5	$81\frac{7}{8}$	$81\frac{7}{8}$
—— 1855 6e S.	5	$93\frac{3}{4}$	$93\frac{3}{4}$
—— van Ass.	6		$55\frac{1}{8}$

	pCt.	11 Nov.	12 Nov.
Polen,			
Aand. fl 500	ƒ	$165\frac{1}{2}$	166
Obl.	4		
Spanje, Obl.	2	$41\frac{7}{8}$	42
Obligatien	3		$50\frac{1}{8}$
Binnenl.	3	$47\frac{3}{4}$	$47\frac{11}{16}$
Amortisable		$17\frac{9}{16}$	$17\frac{1}{2}$
Bewijz. Coup.		$6\frac{7}{16}$	$6\frac{3}{8}$
Oostenrijk,			
Oblig. Goud	5	$54\frac{1}{8}$	
—— ——	4	$43\frac{1}{4}$	
—— Metal.	5	$45\frac{7}{8}$	$45\frac{3}{4}$
— RenteA.	5	$68\frac{15}{16}$	$68\frac{7}{8}$
— Nation.	5	55	$54\frac{13}{16}$
—— ——	$2\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{8}$	24
Belgie, Cert.			
Rothschild	$2\frac{1}{2}$		$54\frac{3}{16}$
Portug., Obl.	3	$46\frac{7}{16}$	$46\frac{1}{4}$
Brazilien	5		
Weener			
Aandeelen	4		

11 Nov.

Van Nationale fondsen waren 4 pcts. williger gestemd van buitenlandsche waren Spaansche flaauwer, Russische williger Oostenrijksche vaster.

12 Nov.

Nationale fondsen waren nagenoeg onveranderd; van buitenlandsche waren Oostenrijksche en Portugesche flaauwer overigens leverde de markt weinig bijzonders op.

De Verteller, enz.

Verhooging eener stad.

In een buitenlandsch dagblad leest men het volgende:

In het westen der Vereenigde Staten ligt eene stad, die voor de Amerikanen zelven een wonder is; wij bedoelen Chicago, aan het meer Michigan. Men komt per ijzeren spoorweg naar deze stad, een doolhof van straten en pleinen, zoo groot als Dublin, met hooge en prachtige huizen, kerken, openbare gebouwen, kaden aan het meer enz.

Met verwondering verneemt men, dat die stad voor 30 jaren nog niet bestond Het was slechts een handelsfactorij met een klein fort.

De stad werd met zooveel snelheid gebouwd, dat men de gebreken in de wijze van aanleg eerst opmerkte, toen zij reeds 100.000 zielen telde. Zij was namelijk gebouwd op eene vlakte, die slechts weinig hooger was dan het meer, zoodat er volstrekt geen afloop van het water was. Daaruit ontstonden groote ongemakken, waarmede men zich echter weinig bezig hield, omdat men de zaak als onherstelbaar beschouwde. Eerst toen men inzag, hoe gevaarlijk zulk een toestand voor de gezondheid der inwoners zijn moest, begon men er ernstig over na te denken.

Eindelijk schonk de gemeenteraad zijne goedkeuring aan een plan, hem door zekeren Brown voorgesteld, daarop nederkomende, dat de stad 4 a 10 voeten, naar gelang der behoefte, moest verhoogd worden, om een volkomen afloop voor het water te verkrijgen.

In Europa zijn zeker niet veel ingenieurs, die zulk eene taak zouden hebben ondernomen; maar te Chicago zag men in dit ontwerp niets buitengewoons en onverwijld begaf men zich aan het werk met dien spoed, welke den Amerikanen zoo bijzonder kenmerkt. De vreemdeling, die thans te Chicago komt, doorloopt straten, wier niveau onderling zeer verschilt, nu eens hooger, dan weer lager en somtijds een verschil van verscheiden treden daarstellende. Er zal nog wel een jaar verloopen, alvorens de zaken in haren normalen toestand zijn hersteld.

Ten einde een denkbeeld van die onderneming te geven, zullen wij tot voorbeeld nemen eene groep huizen, 320 voet lang, 90 a 140 voet breed en gemiddeld 70 voet hoog, waaronder men aantreft eene bank, en andere zware gebouwen, bevattende 30 winkels. De zwaarte werd op 60,000,000 ponden geraamd. Drie maatschappijen ondernamen het verhoogingswerk voor 18,000 dollars, terwijl zij alle eventueel aan te rigten schade voor hare rekening namen.

Wijders werd overeengekomen — en dit is zeker niet het minst zonderlinge in deze zaak — dat de bezigheden binnen de gebouwen geenerlei stoornis mogten ondervinden.

Men gaat op de volgende wijze te werk: Men begint met de aarde rondom de funderingen van het gebouw weg te nemen en zoogenaamde hulp-lanen voor het publiek daar te stellen. Daarna wordt de aarde onder een gedeelte van het gebouw uitgehold, en men brengt daarin sterke houten balken, door draaischroeven gedragen en zoo digt mogelijk bijelkander geplaatst; is men met een gedeelte gereed, dan gaat men verder, tot dat de balken en schroeven de geheele ruimte onder het gebouw innemen Het getal schroeven bij deze gelegenheid gebezigd, bedroeg 6000.

De tweede operatie bestaat in het in beweging brengen der schroeven. Voor 10 schroeven wordt 1 man gebezigd, die van eene soort van molen is voorzien. Op het geluid van een fluitje, draait hij de eerste schroef om, daarna de tweede, dan de derde enz., tot dat hij met alle tien gedaan heeft.

Daar nu de schroef $\frac{3}{8}$ Amerikaansche duim in omtrek heeft en bij elke beweging $\frac{1}{4}$ daarvan wordt omgedraaid, wordt het gebouw natuurlijk ook bij elke beweging $\frac{3}{32}$ duim verhoogd. Wederom laat zich het fluitje hooren en dezelfde operatie wordt zoo lang herhaald tot men de gewenschte verhooging heeft verkregen.

Er bestaat eene gravure, waarop bedoelde groep huizen wordt voorgesteld, benevens den boven beschreven arbeid, terwijl de handelszaken in de winkels worden voortgezet en rijtuigen en voetgangers in de straten circuleren, alsof er niets gebeurde.

Wanneer men de verlangde hoogte bereikt heeft, dan worden de balken na elkander van onder het gebouw weggenomen en door metselwerk op het behoorlijke niveau vervangen. In het onderwerpelijk geval moesten de huizen van 4 tot 8 voeten worden verhoogd en dit geschiedde in den tijd van 5 dagen.

De groep huizen, waarvan hier sprake is, had vele vensters en elegant gemeubileerde vertrekken, en evenwel werd geen enkele ruit gebroken, geen muur gescheurd, geen meubelstuk beschadigd.

De schrijver dezer regelen heeft zelf de plaats van die zonderlinge tooneel gezien en bezocht, en hij verzekert, dat niets deed vermoeden, dat de huizen en de straat eenigen tijd te voren nog 5 voet beneden hun tegenwoordig niveau waren.

—

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.